

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՅԵՐԱԿԱՐԻԿԱՆ ԹՈՒՐԴԱՆԵՐՆ

ԵՎ

Խ Օ Լ Ե Պ

Վաղարշիկ մէկ արարածով

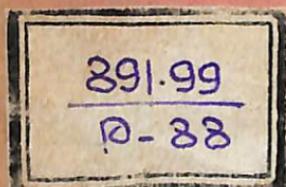
ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹՅԻՆ

Բարեփոխւած

Թ Ի Յ Լ Ի Ս
Տպարան «Զմօբա»

1907

Fragaria ananassa L. sp. 'N/Swift' n. name 9 NOV 2011

Jump down at ԵՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԹՈՒՐԱՆԵԵՆ

891.99

p-88

14/ Aug 1907

D. A. L.

Պ Օ Լ Ե Ր

Վօղըւիլ վէկ արարածով

ԵՐԿՐՈՐԴ ՑՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

θ h g l h U

Տպարան «Զմօրա»

1907

19 APR 2013

31958

Առաջին անգամ

1893 թ. մարտի 30-ին, Կիւրակի

ԹԻՖԼԻՍԻ ԱԶՆԻԱԿԱՆՆԵՐԻ ԹԱՏՐՈՆ

Խ Օ Լ Ե Պ

Վոդրւիլ մէկ արարւածով
Հեղ. Յարութիւն Թումանեանի

ԳՈՐԾՈՂ ԱնՁինք

Դազար Դահրամանեան, երիտասարդ պ. Յարութիւնեան
Նազլու, սրա մայրը տ. Փառանձէմ
Ստեփան, սրանց ծառան . . . պ. Գ. Տէր-Դաւթեան
Բժիշկ պ. Պ. Մարգսեան

365-78-62

Ծրոպական ձեւով սարքած սենեակ։ Մեղանի վրա դրած
են ամփոփակներ եւ գնդերի սրբակներ. երկու հատ սրբկիչ (պոլի-
վերիզատօր) եւ մարմնի ջերմաշափ. պատի վրա կախած է մի
ջերմաշափ. անկիւնում մի վանսա, իսկ հանդիսականների դիմաց
մի պահարան։

ԵՐԵՒՈՂԾ I

ԴԱԶԱՐ (լրագիրը ձեռքին)

Ա. Ին, Աստուած, Բագրում էս ինչքան մարդ-
է կոտորւում. (կարդալով) «Թաղստանի նահան-
դապետը հազորդում է, որ Ճուրայում խօլե-
րով հիւանդացել են 340, առողջացել են 94, մե-
ռել են 246, շրջանում մնացել են 1863»։ Էլ ով
մնաց սազ... (կարդալով) «Ստաւրապօլի նահան-
դապետը հազորդում է, որ նահանդում հիւան-
դացել են 860, մեռել են 631, մնում է 129»...
(շպատելով լրագիրը) Բաւակա՞ն է. քանի կարդում
եմ, էնքան զարհուրում եմ... խօլեր խօսքը լսե-
լուն պէս՝ իսկոյն մարմինս սրսում է... էյ,
Ստեփան։ (Մտնում է Ստեփանը)։

ԵՐԵՒՈՂԾ II

ԴԱԶԱՐ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆ
ՍՏԵՓԱՆ

Համմէ, աղա։

ԴԱԶԱՐ

Դռները պինդ կողպիր ու ոչ ոքի չը թողնեա
գայ էստեղ. ոչ ոքի, հասկանում ես, ոչ ոքի...
թէ չէ անիծւածները միկրօբներ կը բերեն...

ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, ասում ես—ի՞նչ կը բերեն:
ԴԱԶԱՐ

Խլացել ես, ի՞նչ է—միկրօբներ. հասկանում
ես, միկրօբներ...

ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, գլուխս մեռնի, թէ մի բան լինեմ
հասկանում...

ԴԱԶԱՐ

Տօ, յիմար, միկրօբ, բացի՛լ...

ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, լեզեմար է, թէ փռանցուզէւար...
ԴԱԶԱՐ

Էդ քն բանը չէ. քեզ ասում են գռները փա-
կիր և ոչ ոքի չը թողնես, ուրիշ ոչինչ... Դէ դնա,
ի՞նչ ես ռեխտ բաց արել ու երեսիս նայում...
ՍՏԵՓԱՆ (առանձին)

Քանի գնում է, գմում է աղես... (զնում է)՝

ԵՐԵՄՅ/Յ III

ԴԱԶԱՐ (մննակ)

Մի քիչ կարբօլկա շաղ տամ, թէ չէ վատ

տարի է... (Բաց է անում մի սրւակ եւ սկսում
է սրսկել կարօլեան (թթու) էս ի՞նչ յիմար պուլ-
ւերիզատօր է. կարծես, երեխայի խաղալիկ լի-
նի... է՛յ, Ստեփան:

ԵՐԵՄՅ/Յ IV

ԴԱԶԱՐ եի ՍՏԵՓԱՆ

ՍՏԵՓԱՆ

Համմէ, աղա... (առանձին) էլի կամ աղն է
պակաս, կամ մաղը:

ԴԱԶԱՐ

Դռները փակեցիր:

ՍՏԵՓԱՆ

Հրամմել ես, փակեցի:

ԴԱԶԱՐ

Էս պուլւերիզատօրը շատ պստիկ է. դրա
շնողի շաքուչը կոտրի, իսկի բանի պէտք չէ:

ՍՏԵՓԱՆ

Ի՞նչը, աղա:

ԴԱԶԱՐ (ցոյց տալով սրսկիչը)

Զահոռումարը, ի՞նչը—էս, էս, էս եմ ասում,
այ...

ՍՏԵՓԱՆ

Հա, էդ գիտեմ... զուռնան...

ԴԱԶԱՐ

Դաւալօվի դուքանի մօտ մի ժեշտի ուստա
կայ, ճանաչում ես:

ՍՏԵՓԱՆ

Հրամմել ես, ճանանչում եմ. Էս, որ մի փա-
նար առար բաղչի համար:

ԴԱԶԱՐ

Հա, հէնց էդ է, ինքն էլ մի բարակ-բարակ,
լպար-լպար տղայ է:

ՍՏԵՓԱՆ

Հրամմել ես, ճանանչում եմ... ինքն էլ, որ
էսէնց սխտոր է թակում... (ման է զայիս կա-
ղալով):

ԴԱԶԱՐ

Հա, մի շուտ վաղիր նրա մօտ ու մի հատ
մեծ պուլերիզատօր եմ զակազ տւել, առ բեր
(Ժալով սրսկիշը) Այ, սրանից եմ զակազ տւել.
Էս էլ հետդ տար ու ցոյց տուր: Ասել եմ էն-
պէս շինի, որ ամեն մի կողքը մի արշին լինի,
որ կարօղան շատրւանի պէս շպրտի... հասկա-
նում ես...

ՍՏԵՓԱՆ

Հասկանում եմ, ոնց չէ... որ շատրւանի պէս
շպրտի...

ԴԱԶԱՐ

Իէ գնա բայց կը չափես, անպատճառ մի
արշին լինի:

ՍՏԵՓԱՆ

Բաշուստա, աղա, կը չափեմ (զուրս է գնում):

ԵՐԵՒՅԹ Վ

ԴԱԶԱՐ (մենակ)

Իս անիծւած ճանճերը շատ վտանգաւոր են.
(մի աւիտիակի տակից հանում է ծխախոտ եւ
սկսում է ծխել) կարող են միկրօբներ բերել ի-
րանց թների ու ոռների վրա... (թաշինակով
սկսում է քշել ծանձնորին) Քշշ ։ Քշշ... տես,
իսկի վախենում են. ։ Քշշ... դէպի լուսամուտ, այ
անպիտաներ... Քշշ ։ Տօ ձեզ հետ չեմ... Քշշ...
(յանկարծ մի ցնցում գործելով՝ զարհուրած յետ է
թռչում) օ՛յ, օ՛յ... մէկը նստեց բթիս... Նիմա,
ով գիտէ, թէ ինչ կը լինեմ. . (ովտելով իրան հա-
յելու մէջ) տեսնեմ, բիթս խօ չը կծկւեց... Զէ,
փառք Աստուծոյ, դեռ ոչինչ չը կայ. բիթս սալա-
մաթէ: Մի քիչ Բօտիկնի կապէի խմեմ, թէ չէ
վատ տարի է, հարկաւոր է ստամոքսը միշտ կա-
պած պահել .. (ածում է մի սրսկից կաթիլներ
եւ խմում): Ամեն տես ոկ զգուշութիւն ես գործ
գնեմ ու ճանճերի ձեռքին դերի մնամ, ախր Աստ-
ւած վեր կ'առնի... Բ՛հ, էս բոպէիս սրանց օլ-
տիցը կը գամ... (բարկացած խիելով զլխարկը
պատերին, առաստաղին, յատաղին) Քշշ...

բշշ, աւանակներ. բշշ, խողի ճուտեր. բշշ,
մլթօնի զաւակներ. քշշ, լպստածներ, նզովեալ-
ներ, անամօթներ... Տօ, դուք նամուս չունեք,
ուզմում էք ինձ սաղազ սպանել. ախր ես մեզք
չեմ... Ասում եմ, բշշ... (յանկարծ սայթաքում է)
եւ զլուխը ղիպցնելով ղոան, վայր է ընկնում)
էյ, օգնեցէք, Ստեփան... Ստեփան...

(Մտնում է նազուն սարսափած)

Երեւոյթ VI

ԴԱԶԱՐ ԵՒ ՆԱԶԼՈՒ
ՆԱԶԼՈՒ

Ի՞նչ է, ի՞նչ է... Ղաղար ջան.. ի՞նչ է պա-
տահել...

ԴԱԶԱՐ (վեր կենաւով)

Ուփ, ճակատս... անիծւած ճանճերին քշում
էի, յանկարծ ոտս սկրեց... ուփ ճակատս...
ՆԱԶԼՈՒ

Բան չը կայ, որդի, բան չը կայ:

ԴԱԶԱՐ (ղիտելով հայելու մէջ)

Մայրիկ, վախենում եմ, որ խօլեր ընկնեմ...
ՆԱԶԼՈՒ (խաչակնը ելով առան-
ձին)

Էյ, սուրբ Աստւածածին, Դու ողորմեա.
(ըսրած) որդի, մատաղ կտրի, մատաղ... աղօթք
արա, Ղաղար ջան,

ԴԱԶԱՐ

Զահլէս պիտի տանես քո մատաղով. բանի
ասես, բաւական չէ:

ՆԱԶԼՈՒ

Այ տղայ, դժւել ես ուզում ես, որ Աստւած
մեզ վրա բարկանայ:

ԴԱԶԱՐ

Աստւած էն ժամանակ կը բարկանայ, երբ
ես ձեռքերս ծալեմ ու առանց նախազգուշութիւն-
ների նստեմ... Նա մեզ տւել է խելք ու բանա-
կանութիւն, որ մենք ինքներս պաշտպանենք:

ՆԱԶԼՈՒ

Էդպէս բաներ մի ասա, որդի, մահացու
մեզք է... Մարդուս ճակատին ինչ գրւած է, էն
էլ պիտի կատարի, դու հազար ասա: Որդի,
խելքդ գլուխդ հաւաքիր. մատաղ կտրի՛, աղօթք
արա, թէ չէ՝ դու էլ ես մեզք, ես էլ:

ԴԱԶԱՐ

Դէ, գլխիս գայլի աւետարան մի կարգար...
Հէնց ամեն տեղ պառաւները էդպէս են ասում,
որ խօլերը բանի գնում, էնքան տարածւում է:
Գնա, գնա, դործիդ ու խրատները քեզ համար
պահիր:

ՆԱԶԼՈՒ

Դու ես գիտում, Ղաղար, յետոյ ինքդ կը
փոշմանես: (Դուրս է զնում):

ԵՐԵՒՅԹ ՎԻ

ՂԱԶԱՐ (ՄԻՆԱԿ)

Ասում եմ, մի քիչ էլ կարբօլկա վչեմ, թէ
չէ վատ տարի է... (ակսում է սրսկել): Սա էլ
դառաւ պուլերիզատօր էլի՛... Կարծես տիկին-
ների դուխի վչելու լինի՛... Այ, սրա շինողի
վիզ կատու ծամի...
(Մտնում է Ստեփանը մի մեծ սրսկի ձեռքին):

ԵՐԵՒՅԹ ՎԻ

ՂԱԶԱՐ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆ

ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, բերեցի. ամա մէկ կողքը մի արշինից
պակաս է, չափեցի...
ՂԱԶԱՐ

Հեռն, հեռն... մի մօտենար. թող կարբօլկա
վչեմ, յետոյ, թէ չէ միկրօբներ կը լինես բերած
(մօտենում է Ստեփանին կ սրբոլիա սրսկելով):
ՍՏԵՓԱՆ (յետ-յետ փախչելով)

Աղա, Աստւած վկայ է, որ ոչինչ չեմ բերել
Էս գուռնից սաւահի:

ՂԱԶԱՐ (ՍՐՍԿԵԼՈՎ)

Կանգնիր, յիմար. դու միկրօբինչես տեսնի՛...
ՍՏԵՓԱՆ (յետ-յետ փախչելով)

Աղա, խի՛ չեմ տեսնի, քու խօ չեմ, փառք
Աստւածու... (ծածկելով քիթը) ՓԱՌՓ, ՓԱՌՓ էս
ի՞նչ շնահու է գալիս, ՓԱՌՓ...

ՂԱԶԱՐ (ՍՐՍԿԵԼՈՎ)

Ի՞նչ ես գէս ու գէն փախչում, յիմար. կանգ-
նիր... Եդ պուլերիզատօրն էլ բարձր պահիր,
որ դրա վրա էլ վշեմ:

ՍՏԵՓԱՆ (առանձին եւ բարձ-
րացնելով սրսկիչը)

Ովկէ, զահլա տարաւ... (բարձը) ըհամանական աղա,
բեզ մատազ, բօլա. ախր ի՞նչ կայ, որ է... ախր
Եդքան խի՛ ես վախում:

ՂԱԶԱՐ (ՍՐՍԿԵԼՈՎ)

Եդ քո խելքի բան չէ, կանգնիր, բարձր
պահիր... Եդպէս. ոտքերդ էլ բարձր պահիր, որ
նրանց տակ էլ վչեմ:

ՍՏԵՓԱՆ (բարձրացնելով ոտը)

Աղա, ուզում ես, երկու ոտս էլ դնեմ ուսերիս...
(բարձրագնում է միտ ոտը):

ՂԱԶԱՐ (ՍՐՍԿԵԼՈՎ)

Հանարի ժամանակչէ, ոտներդ բարձր պահիր...
ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, վալլահ, բօլա, բիլլա, բօլա...

ՂԱԶԱՐ (կարբու. թթու ածելով)

Դէ հիմա, Ստեփան, Եդ թազա պուլերի-
զատօրովը դու էլ ինձ վրա փչիր, թէ չէ վատ
տարի է...

ՍՏԵՓԱՆ (առանձին)

Աստւած գիտենայ, դրուստ աչքումը պիտի

փչեմ... (բարձր) Աղա, թազա զուռնան շնորհա-
սոր լինի, բարով մաշես. . (սկսում է սրկել):
ՂԱԶԱՐ (շուր գալով այս ու
այն կողդ)

Կամաց... կամաց... օհօ, հօ, հօ... շորերս բո-
լորովին թրջեցիր... բաւական է.. կամաց... բա-
ւական է... տօ, բեղ չեմ ասում, բաւական է...

ՍՏԵՓԱՆ (թողնելով սրսկիչը)

Աղա, աչքս չը գիպչի, ի՞նչ շպրտում է... թա-
մամ շատրւան է էլի՛. ամա ափսո՞ս, որ մի կողըը
արշինից պակաս է:

(Նազլոն հեռուից երեսում է)

ՂԱԶԱՐ

Վնաս չունի, շատ լաւն է:

Երեւոյթ IX

ՆՐԱՆՔ ԵՒ ՆԱԶԼՈՒ

ՆԱԶԼՈՒ

Որդի, էլի գարդակ բաների հետ ես. մատաղ
կտրի՛, մատաղ, թէ չէ էդպէս բաներով չես կա-
րող Աստծու ուզարկած պատիժը հեռացնել...
Աղօթք արա, բարա, աղօթք:

ՂԱԶԱՐ (առանձին)

Ըհը՛, էլի սկսեց իրա ճիշնուրը. (բարձր) տօ,
քանի՛ ասես, բաւական չէ:

ՍՏԵՓԱՆ (Նազլուին)
Աղջիկ պարմն, էնքան «մատաղ-մատաղ» ասե-
ցիր, որ սիրոս մատաղի խաշլամա է ուզում...
Էն Աստւածը, բերանս ջրակալեց:
ՆԱԶԼՈՒ

Ղաղար ջան, Աստւած կը բարկանայ, մեռ-
նեմ նրա դօրութեանը...

ՂԱԶԱՐ (առնելով մեծ սրսկիչը)
Մայրիկ, բեր բեղ վրա էլ փչեմ... կաց,
բեղ վրա էլ փչեմ...

ՆԱԶԼՈՒ (փախչելով)

Ես չեմ ուզում, ես չեմ ուզում... (դուրս է
գնում):

ԵՐԵՎՈՅԹ X

ՍՏԵՓԱՆ ԵՒ ՂԱԶԱՐ

ՂԱԶԱՐ

Ստեփան, էս օթախը մի լաւ մաքրիր. մու-
ղայթ կաց, որ էս շուշէըը, պրուզիրոկները չը կոտ-
րես... հասկանմամ ես, թէ չէ աչքերդ կը հանեմ: էս
սկամիքն էլ կարգի բեր, բոլոր ճանճերին էլ դուրս
քշի, թէ չէ երկիւզալի տարի է: էս կալպակնե-
րին ձեռք չը տաս... ինչի որ ձեռք տալու լինես,
ձեռքերդ կարբուզով կը լւանաս առաջ. էս պուլ-
ւերիզատօրները մուղայթ կաց, որ չը կոտրես: Շնուտ,
ինչ որ տասցի՝ բոլորը կատարիր, ես էլ էս սա-
հաթիս գալիս եմ... շնուտ, էս սահաթիս գալիս
եմ... (դուրս է գնում):

b1.11111j0 XI

ՍՏԵՓԱՆ (ՀԱՅՐԱԾ)

Զեր մեղքին տէր դառնամ, թէ մի բան
հասկացայ... էնքան վրա վրա տւեց, բէյս իսկի
զադ չը մտաւ, Խոստովանք լինի, էս մեր աղջն
ինչ սարսազ մարդ է եղել՝ Խօլերից էնքան վա-
խում է, որ քիչ է մնում, մկան ծակը հագար
թումանով առնի ու մէջը մտնի... Տեսէք, ինչ
ծրտի-պրտի, բաներ է դարսել ստոլի վրա:
Աստւած սիրէք, մինը չը լինի, ասի՞ ախր խօ-
լերը ի՞նչ զադ է, որ էղքան դողդողում եաւ իրա
խելըը շատ գլխին է, ինձ էլ խրատներ է տա-
լիս - մրգեղէն չ'ուտես, շուտ շուտ շորերդ փո-
խիր, ձեռքերդքացախով լւացիր, զուռնան փշիր...
Տօ, զուռնա փշելով խօլեր կը փախչի. բերանիս
լազաթը կտրեմ, թէ խօլեր կայ.. Զեր արեը
վկայ, մինչև էսօր ինչոր աղջս խրատներ է
տեել, ևս գիփ հակառակն եմ արել: Նա գիշեր-
ցերեկ դողդողում է, մուլպայթ է կենում. փահ
րիզ է պահում, էսպէս գեղեր է բանեցնում, իսկ
ես ոչ հիմա տեսէք - ի՞նչո է պակասել. տեսէք -
ում վիզն է հաստ, իմը թէ նրանը.. (առնելով մի
ամփոփակ) Սրան մտիկ արէք.. բանէր է դար-
սել. (ձեռքը շարժելով դէպի աջ ու ձախ) Փա՛հ,
Փա՛հ, Փա՛հ, Փա՛հ... Հը՛, ասեա՛ գերւիշի փա-
փախ լինի... (ամփոփակը ղնում է զլխին ու թըռչ-
կոտելով սկսում է հայելու առաջ ելզել).

«Սարի աղջիկ, մարալօ, մարալօ,
Տնւը ինձ պաշխիկ, մարալօ, մարալօ.
Հեյ դալալա, հեյ դալալա, դալալա,
Սարի աղջիկ, մարալօ, մարալօ»...
Դելու ժամանսկ՝ վրա է հասնում Ղազարը)

Եղիսաբեթ XIII

ՀԱԶԱՐ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆ

TURQUA

Տօ, փո՞ւչ կենդանի, էդ ի՞նչ զալաթներ ես
անում: Քեզ ասել եմ – օժախը կարգի բեր, գու
մազրաբազութիւններ ես անում...

ԱՏԵՓԱՆ (ՀՀԿԱԾ ՊՆԵԼՈՎ ԱԺ-
ՓՈՒՓԱԿՆ ԻՐ ՄԵԴՐ)

Աղա, քեզ մատադ, էլ չեմ անիլ...

ՀԱՅՈՒԹ

Կորի՞ր դուրս, անիծւած. Ել աչքումս չ'եւ
ըեւմս...

ՍՏԵՓԱՆ

Աղամազալ, կրբաշխես... (դուրս է գնում):

Guttmann XIII

ՂԱԶԱՐ (մենակ)
 Զի՞ էլ ամաչում, անզգամ. Էստեղ սրտիս դա-
 նակ խփես, մի կաթիլ արիւն չի դուրս գալ, խոկ
 աս ի՞նչը բաներ է անում... ՕՇ, օՇ, գլուխս պտըռ-
 ւում է, ջանս էլ մի քիչ թուլացաւ. վախենում եմ,
 խօլեր լինի... (ղիտելով ծեռքը) տեսնեմ խօ կո՞չ

չի գալիս... Զէ, փառք Աստծու, դեռ ոչինչ չը կայ. բայց վախենում եմ, որ յանկարծ սիրու խառնի: Վայ, փորս, փորս, ախ, Աստւած, փորս... (Սղմելով փորը). Հէ, բանս բուրդ է: (Դիտելով հայելու մէջ). ճակատս էլ կապտել է, ես ինձ վատ եմ զգում. ինչպէս երեսում է, փորս մրսել է... Ստեփան, Ստեփան... (Ստեփանը երեւում է զուան մօտ) մի տաք շոր բեր, մի շալ բեր կամ մի բալիչ... շուտ... (Ստեփանը իսկոյն ըերում է մի բարձ): Մի կապելու բան էլ բեր, շուտ... (Ստեփանը զնում է), նշանները վատ են երեսում, բանս չլոր է: Այս, Աստւած, Դու վերջ ու բարի անես: Ստեփան, ստդ կոտրւի՛, շուտ... (Ստեփանը ըերում մի թոկ):

Երեւոյթ XIV

ՂԱԶԱՐ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆ

ՂԱԶԱՐ (բարձը դնելով փորին)

Ստեփան, շուտով կապիր... Վայ, փորս զրդում է:

ՍՏԵՓԱՆ (բարձը կապելով
թոկով)

Ախը, աղա ջմն իմ՝ ես էդպէս անում է. Բնչ կայ, փառք Աստծու, որ էդպէս վախում ես: Աղա, ես որքո տեղն ըլեմ, մին երկու ստաքան իրար վրա կը գցեմ ու էն վախտն էլ ոչ փորս կը զրդայ, ոչ էլ բան կը լինի... Հլա ջեռ, քէ փոս էլ կը լաւանայ: Աղա, պինդ կապեմ... ընը էսպէս լաւէ:

ՂԱԶԱՐ

Այս, ճանճեր, Աստւած ձեր գատաստանն անի՛, դիմ դուք էք մեղաւոր: Ստեփան, տես խօ կժւչ չեմ գալիս:

ՍՏԵՓԱՆ

Ո՞չ, աղա, հլա ջեռ տռըղել ես: Վախիլ մի, բան չը կայ, իմ արել, բան չը կայ: Աղա, դու ինձ լսի ու մին-երկու ստաքան հնալ տուր:

ՂԱԶԱՐ (զնելով ձեռքերը)

Զէ, կո՞ւչ եմ զալիս, ձեռքերս ուզում են կապտել: Ստեփան, ես կարելի է մեռնեմ. շուտ վազիր ու բժշկին կանչիր. եթէ զբաղւած լինի, ասա, որ վիզիտին յիսուն մանէթ եմ տալիս, թաղ շուտով գայ: Ստեփան, շուտ... բժիշկ... մայրիկի...

(Ստեփան շտապով դուրս է գնում. մտնում է նազլուն)

Երեւոյթ XV

ՂԱԶԱՐ ԵՒ ՆԱԶԼՈՒ

ՆԱԶԼՈՒ (զարհուրած)

Վո՞յ, քոռանամ... Ղազար ջմն, Բնչ է պատահել... Բնչ է, չարդ տանեմ...

ՂԱԶԱՐ

Մայրիկ, մեռնում եմ, խօլեր եմ ընկել... փորս զրդում է, ձեռքերս ուզում են կապտել, վայ...

ՆԱԶԼՈՒԻ (մերսելով)

Որդի, ոչինչ չը կայ, մի վախենար. բալմ,
Ղաղար, ոչինչ չը կայ, փառք Աստծու, երեսիդ
ուանդը պարզ է, ի՞քդ էլ առողջ։ Խօլեր ըն-
կած մարդ շատ եմ տեսել—էդպէս չի լինում,
որդի, մի վախենար...
ՂԱԶԱՐ (միոքը ինչ սիրտ առած)

Բաս մնց է լինում։

ՆԱԶԼՈՒԻ

Ո՞նց պիտի լինի. խօլեր ընկածը էն սահա-
թին կը լուծի, սիրտը կը խառնի, կը թուլանայ,
ջանը կը կապտի, կուչ կը դայ...
ՂԱԶԱՐ

Բաս ես չեմ կապտել, կուչ չեմ եկել... մի
լաւ մտիկ արած։

ՆԱԶԼՈՒԻ

ՉԵ, չԵ, ամենսին. Աստւած վկայ է, որ
ոչինչ չը կայ։
ՂԱԶԱՐ (դիտելով իրան հա-
յելու մէջ)

Ճշմարիտ... Բաս փորս ինչու էր էնպէս ա-
նում։

ՆԱԶԼՈՒԻ

Ո՞վ գիտէ, որդի, կարելի է մրսել ես. ա-
մեն մի փորացաւ խօ խօլեր չի, որ էդքան վա-
խենում ես։
ՂԱԶԱՐ դիտելով իւան)

ՉԵ, փառք Աստծու, գեռ բան չը կայ։

ՆԱԶԼՈՒԻ

Հալբաժ, որ բան չը կայ։ Որդի, մատաղ կտրի,
մատաշդ։

ՂԱԶԱՐ

Մատաղը բժիշկն է, բժիշկը, հասկանում եօ-
նԱԶԼՈՒԻ

Հողեմ բժիշկների գլուխը։ Նրանք չեին, որ
էնքան մարդ սաղսաղ սպանեցին. մարդ նրանց
կը հաւատամ։

ՂԱԶԱՐ

Բաս նրանց չը հաւատամ, բեզ պէսներին հա-
ւատամ։

ՆԱԶԼՈՒԻ

Բաս էնքան որ ասում են, սուս է էլի։

ՂԱԶԱՐ

Նրանք մարդ փրկող են, ոչ թէ մարդ սպա-
նող։

(Նախասնակում լսում է սժշկի ձայնը. «այ-
տղայ, այս ի՞նչ է թափած զետնի վրա, իո-
սիրտը չի խառնել»։ Ստեփանի ձայնը. «ոչ,
դօխտուր ջան, ջուր է թափած, ջոր»)։

Երեսյթ XVI

ՂԱԶԱՐ, ՆԱԶԼՈՒԻ եկ ԲԺԻՇԿ

ԲԺԻՇԿ (հեռից)

Բարե ձեզ... մի է հիւանդը։

ՀԱՅԱՐ (մօտենալով)

Աստծու բարին, ես եմ, ես... Պարսն բժիշկ,
ինձ թւում է... ը՛, այսինքն, կարծեմ, խօլեր եմ
ընկեր, բայց մայրս հաւատացնում է, որ ոչինչ չը
կայ:

ԲԺԻՇԿ (առանձին)

Ծիծաղաշարժ հիւանդ է... (բարձր) Պարսն,
ինդրեմ, ասացէք... այդ բարձր... ճշմարիտ, ու
չինչ չեմ հասկանում...

ՀԱՅԱՐ

Ամօթ չը լինի ասելը, փորս մի տեսակ էր աշ-
նում, պարսն բժիշկ. վախեցայ, որ յանկարծ,
Աստւած մի արասցէ, մի անբախտութիւն պատա-
հի... և որովհետեւ լրագրում կարդացի, որ փորը
պէտք է շատ տաք պահել, ուստի ես...

ԲԺԻՇԿ

Ի հարկէ, ի հարկէ, պէտք է փորը տաք պա-
հել. բայց բաւական է, եթէ միայն ֆլանելով կա-
պէք... Սակայն բոլորովին խօլերի նշան չեմ
նկատում ձեր դէմքի վրա:

ՀԱՅԱՐ (դիտելով իրան հայե-
լու մէջ)

Ճշմարիտ... (մօտենալով ըժշկին) իսկ էս
հակատիս կապոյտը:

ԲԺԻՇԿ (զննելով)

Կարելի է, դիպցրել էք մի բանի, կամ վայր
էք ընկեր. վերջապէս այդ խօլերի նշան չէ:

ՀԱՅԱՐ

Պարսն բժիշկ, ես կասկածում եմ, ես վա-
խենում եմ, որ էս կապոյտը քանի դնայ, էնքան
մեծանայ. վերջը սաղ ջանս ծածկի ու տունս բանդի:
ՆԱՅՈՒ

Որդի, զուր ի՞նչ ես վախում. մի բիշառաջ
վեր չ'ընկամր ու ճակատդ կապտացիր:
ԲԺԻՇԿ

Ինչպէս է ձեր ախորժակը:

ՀԱՅԱՐ (առանձին)

Հալբաթ մի բան կայ, որ էսպէս հարցնում
է... (բարձր) Փառը Աստծու, ախորժակս լաւ է:
ԲԺԻՇԿ

Խօ չէք լուծել:

ՀԱՅԱՐ

Փառը Աստծու, գեռ ոչ բայց բիշ էր մնում,
որ լուծէի:

ԲԺԻՇԿ

Իսկ չէք փոխել:

ՀԱՅԱՐ (առանձին)

Զէ, մի բան կայ... (բարձր) Փառը Աստծու,
գեռ ոչ բայց բիշ էր մնում, որ փոխէի:

ԲԺԻՇԿ

Գիշերներն անհանգիստ խօ չէք լինում:

ՀԱՅԱՐ

Շատ անհանգիստ եմ լինում գիշերները,

շա՞տ շուտ-շուտ զարթնում եմ, վեր եմ կենում,
փորս դիտում, կարբօլիա եմ փչում, վերմակիս ու
բարձիս տակ սկսում եմ ճրագով զննել, որ տես-
նեմ սիրտս խօ չի խառնել։ Երբեմն հայելու մէջ
մտիկ եմ անուժ, որ տեսնեմ թէ խօ կուչ չեմ
եկել, կամ խօ չեմ կապտել։ Երբեմն էլ կապլի
եմ խմում...

ԲԺԻՇԿ

Դուք դուք էք այդպէս անհանդիսատ լի-
նում ու կապլի խմում. դուք ինձանից էլ առողջ
էք և խոլերի նշոյլ անդամ չը կայ ձեզանում։

ՂԱԶԱՐ

Խնդրեմ, պարսն բժիշկ, եթէ, Աստւած մի
արասցէ, մի բան կայ, մի ք ծածկիլ, ուղիղն ա-
սացէք։ Գուցէ կարծում էք, որ ուզուակի ասե-
լու լինէք, ես յանկարծ կը վախենամ։ Բայց
հաւատացնում եմ ձեզ, որ ես վախկոտ մարդ չեմ։

ԲԺԻՇԿ

Երեսում է... Բայց ես ձեզ հաւատացնում
եմ, որ դուք բոլորովին առողջ էք։
ՂԱԶԱՐ (ղիտելով ծեռը եւ
սղմելով փորը)

ՃՄԱՐԻՄ:

ԲԺԻՇԿ

Զուր էք վախենում, պարսն։

ՂԱԶԱՐ

Պարսն բժիշկ, ի սէր Աստուծոյ, թէ մի բան
կայ, ասացէք Եթէ կամենաք, մի անդամից հա-
ճարիւր կաթիլ կապլի կը խմեմ. (ցոյց տալով սրւակ-
ները) ահա տեսնում էք — այստեղ կան ամեն տե-
սակ կապլիներ՝ Բօտիկինի, Վալերիանի, Հօֆմանի,
Խնօզեմցեւի, Մեւատնի, Եթէ հարկաւոր լինի, կա-
րող եմ վաննա էլ նստել։

ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, կամենաք, չուր տաքացնեմ վաննի հա-
մար։

ԲԺԻՇԿ

Ես ձեզ խորհուրդ եմ տալիս, որ հեռացնեք
այստեղից բոլոր կապլիներն ու վաննան, որովհե-
տեւ սրանք բոլորն էլ աւելորդ են։

ՍՏԵՓԱՆ (ցոյց տալով մեծ
սրսկիչը)

Դօխտուր ջան, իսկ էս զուռնան։

ՂԱԶԱՐ

Ինչպէս թէ աւելորդ...

ԲԺԻՇԿ

Այս, բոլորովին աւելորդ են բոլորն էլ գուրս
տարէք. սրանք միայն վախեցնող են, ուրիշ
չինչ։ Իսկ եթէ, Տէրն մի արասցէ, մի բան պատա-
հի, ինձ իսկոյն կանչեցէք ու ես շուտով կը գամ,
գեղերն էլ հետո. անհոգ կացէ՛ք ու մոռացէ՛ք խօ-
լերը։

ՂԱԶԱՐ

Պարոն բժիշկ, ես էլ եմ ուղում մոռանալ,
բայց որ չի լինում:

ԲԺԻՇԿ

Կը լինի, կը լինի, դուք միայն հեռացրէք սե-
նեակից այս որսկիչները, վաննան ու գեղերը:

ՂԱԶԱՐ

Տեսնենք, բանք բան ցոյց կը տայ:
ՆԱԶԼՈՒ

Որդի, մատաղ կորի, մատաղ. . .
ԲԺԻՇԿ

Դուք միայն զգուշացէք խակ պառուղներ ու
դժւարամարս կերակուրներ գործ ածելուց:

ՂԱԶԱՐ

Օ՛, ես ամբողջ մի ամիս է, որ փաճրիզ եմ
պահում:

ԲԺԻՇԿ

Մաքրութիւն պահպանեցէք ու շուտ-շուտ
լողացէք, սպիտակեղենները շուտ-շուտ փոխեցէք:
ՍՏԵՓԱՆ (առանձին)

Երկուսն էլ մէկ խելքի են երեսում հա-
ԲԺԻՇԿ

Աշխատեցէք շուտ-շուտ փոխել բնարականի-
ողը, զգուշացէք բակը ջրելուց, սենեակների յա-
տակը լւանալուց:

ՍՏԵՓԱՆ (առանձին)

Օրհնուի՛ քո բերանը, դօխտուր ջան:
ԲԺԻՇԿ

Կաթսաները բանացնելուց առաջ պէտք է
եռացող ջրում լւանալ, նոյնպէս և ափսէները,
բաժակները, դանակները, պատառաքաղներն ու
գդալները:

ՍՏԵՓԱՆ (առանձին)

Լեզո՞ւդ պապանձուի...
ՂԱԶԱՐ

Լոռում ես, Ստեփան:

ՍՏԵՓԱՆ

Հրամել ես, ազա, խռու խօ չեմ:
ԲԺԻՇԿ

Անձեռնոցիկները, սփռոցներն ու թէյի անօ-
թի որբիչները պէտք է պահարանում պահել չո-
րացած և այնտեղից հանել միայն գործ ածելու
ժամանակ:

ՂԱԶԱՐ

Պարոն բժիշկ, այդ բոլորն անում ենք:
ԲԺԻՇԿ

Առհասարակ աշխատեցէք չը փոխել ձեր
կեանքի սովորական եղանակը, եթէ նա կա-
նոնաւոր է եղել: Սակայն անհրաժեշտ է զգոյշ
լինել մրսելուց, խոյս տալ այն բաներից, որոնք
կարող են յոդնեցնել ու թուլացնել մարդուն:

Մանաւանդ պէտք է զգուշանաք արբեցողութիւնից:

ԴԱԶԱՐ

Օ՛, մի ամիս է, պարմն բժիշկ, որ իսկի մի կաթիլ գինի կամ արագ չեմ առել բերանս:

ԲԺԻՇԿ

Գինի կարող էք խմել, միայն կարմիրը, այն էլ այնպիսին, որ խօլերը երեալուց առաջ է շիշերի մէջ ածւած: Կարող էք դործ ածել թէյի ու կօֆէլ հետ օղի, կոնեակ:

ՍՏԵՓԱՆ

Աղա, ես որ ասում էիր...

ԲԺԻՇԿ

Օգտակար են քիչ քանակութեամբ ոօմ, շամպանիտա:

ՍՏԵՓԱՆ

Դօխտուր ջան, ինձ էլ է օգտակար, չէ՞:

ԲԺԻՇԿ (Ստեփանին)

Այո, բոլորին: Միայն պէտք է կերակուր պատրաստելու և սեղան ծածկելու ժամանակ ձեռքերդ լւանաս սապոնով ու խողանակով:

ՍՏԵՓԱՆ

Ամեն օր լւանում եմ քացախով, դժիստուր ջան:

ԴԱԶԱՐ

Այդ բոլորը կատարում ենք, պարմն բժիշկ, իսկ էդ անիծւած ճանճելը...

ԲԺԻՇԿ

Այո, ճանճելն էլ վտանգաւոր են. աշխատեցէք ամեն մի ուստելիք ու խմելիք ծածկւած պահել... առհասարակ զգուշացէք ճանճերից:

ԴԱԶԱՐ

Չի լինում, պարմն բժիշկ, չի լինում. ինչքա՞ն քշում եմ, ինչքա՞ն հալածում եմ, ինչքա՞ն չարանում եմ, բայց էլի չեմ կարողանում նրանց օխտիցը գալ... Հանդիսանստած ենու, մէկ էլտեսնեսու, տղղալով եկաւ ու բթիդ բազմեց, էն ժամանակ արի, էլը ցեխիցը հանիր:

ԲԺԻՇԿ

Դօկտօր Կօխը իր հետազօտութիւնների ժամանակ մի ճանճի աջ թեկի ու փորի վրա խոշորացոյցով նկատել է երկու հատ միկրօբներ. ուստի խորհուրդ են տալիս զգուշանալ: Ցտեսութիւն: Մի բան եղած ժամանակը, ինձ իսկոյն կանչեցէք: Ցտեսութիւն...

(դուրս է զնում):

ԴԱԶԱՐ (ապշած ու առանձին)

Դօկտօր Կօխը... Միթէ...

ԵՐԵՎԱՆ/Ձ XVII

ԴԱԶԱՐ, ՆԱԶԼՈՒ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆ

ՆԱԶԼՈՒ

Որդի, տեսար, որ ոչինչ չը կայ ու զուր էիր վախենում:

ՂԱԶԱՐ (ապշած)

Դօկտօր Կօխը... Երկու հատ միկրօբներ...

ՍՏԵՓԱՆ

Ողա, վաննան դուրս տանեմ:

ՂԱԶԱՐ (ապշած)

Մի ճանճի աջ թեր ու փորի վրա... Միթէ...

ՆԱԶՈՒ

Որդի, իս խօսքերին չէիր հաւատում, տեսար
— էդ էլ ըս բժիշկը:

ՂԱԶԱՐ (ապշած)

Դօկտօր Կօխը ... խոշորացոյց վ... Միթէ...
(սթափւելով ու բարձր) Ստեփան, Ստեփան...

ՍՏԵՓԱՆ

Համմէ, աղա, էստեղ եմ, էստեղ... Տնաւեր,
Էդքան կը բղաւեն, սիրոս ընկաւ փորա:

ՂԱԶԱՐ

Ստեփան, ես քեզ հրամայում եմ, ես քեզ
պատիրում եմ, որ էս սահաթս բոլոր ճանճերին
դուրս քես էստեղից: Եթէ մէկ հատ թողնես, իմ
արևը վկայ է, Էնպէս օյին կը բերեմ գլխիդ,
որ շան գլուխ եկած չը լինի, հասկանում ես...

ՍՏԵՓԱՆ

Հասկանում եմ, հասկանում. որ շան գլուխը
եկած չը լինի:

ՂԱԶԱՐ

Էնպէս օյին կը բերեմ գլխիդ, որ հօրդ հարսա-
նեքը միտղ գայ: Մի հա՛տ չը թողնես... մի
հատ... հասկանում ես... թէ չէ՝ աչքերդ կը հա-
նեմ: Սրանից յետոյ էստեղ կը կանգնես ու ճան-
ճերի վրա կը հսկես, որ մի հատ չը համարձակ-
ւի մտնել էստեղ: Քո գործը էդ կը լինի սրա-
նից յետոյ... շուշ, բոլորին դուրս քշիր... Մի
հատ չը թողնես .. (Բաց անով պահարանի դուռը)
Ես էլ մտնում եմ էստեղ մինչեւ քո դուրս քշելը.
մի հա՛տ չը թողնես... (մտնելով պահարանը),
մի հատ... հասկանում ես, (կողակելով պահարա-
նի դուռը) մի հա՛տ... մի հա՛տ...

ՆԱԶՈՒ (առանձին)

Տէր Աստւած, Դու ողորմե՛ս...

ՍՏԵՓԱՆ (առնելով մի շոր
սկսում է ճանճերին քշել)

Է՛ս էր պակաս, ճանճերի զարաւում էլ դա-
ռանք... ճանճի թուր էլ չունիմ, որ բոլորին մէկ-
մէկ կոտորեմ... քը շշ... քը շշ... քը շշ...

ՎԱՐԱԳՈՅՑ

*) Պահարան մտնելու փոխարէն՝ կարելի է փաթաթւել մեծ
շարսակի մէջ ու մտնել սեղանի տակ:
Ֆ. հեղ.

Կովկասի Ուսումնական շրջանի Հոգաբարձուի կարգա-
դրութեամբ
1030 ՏԵՍԱԿ

Յարութիւն Թումանեանի

ՀԱՆՐԱՄԱՏՁԵԼԻ

ԹՈՒՄ-ՀՅՅԵՐԵՆ

ԲԱՐԵՐԱՆ

408 կր. մօտ 10,000 քառ.

Գինն է 75 կղզ.

Ճանապարհածախոսվ 90 կոպ.

Դիմել Թիֆլիսի գրավաճաներին կամ հեղինա-
կին՝ Տիֆլիս, Չավչավաձեցկայ № 25/ա.

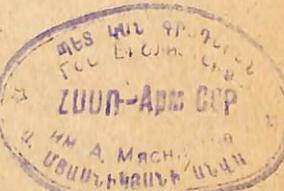
ՀՆԴՈՒՆԻՈՒՄ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

„ՅՈՒՂԵՐԱՆ“

Թատերական-գրական-գեղարւեստական երկարաթա-
թերթի

Տարեկան բաժնեգինն է 5 ռ.

Հասցէ Տիֆլիս, Ռեդակցիա «Մարար»

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0335799

31958

ԼՈՅԱ ԵՆ ՏԵՍՎԵԼ

Յարութիւն Շուշմանեանի

1)	ԱՐԻՌԻԹԵԱՆ ԹԵՒԵՐԸ (թարգ.) . . .	30 կ.
2)	ԱՄՈՒԻՐԻՆ (սակաւաթիւ) . . .	20 »
3)	ՀԱՆԱՔ ՈՒ ԴԱՆԱԿ (սակաւաթիւ) . . .	30 »
4)	ԲԱՆԱՍԵՂԾՈՒԹԻՒՆԵՐ (սակաւաթիւ) . . .	50 »
5)	ՄԵԼԻՔ-ԲԵՂԳԱՐ, պատմ. պօէմ (սակաւաթիւ) . . .	10 »
6)	ՄԵԼԻՔ-ԻՒՍՈՒԽ, պատմ. պօէմ . . .	20 »
7)	ՆՈՒԱԳՆԵՐ	30 »
8)	ՄՈՒՍԱ, պատմ. պօէմ I նուագ . . .	20 »
9)	ՄՈՒՍԱ, » » II նուագ . . .	20 »
10)	ՀԱԶԱՐԱՆ-ԲԵՐՈՒԼ, ֆէկրիս 3 արարւածով	30 »
11)	ԱՐՑԱՒԾՈՉԻ Բ. պատմ. ֆէկրիս 4 պատկերով	30 »
12)	ՍՏՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ Հայոց աշխարհաբ. լիդ.	40 »
13)	ՌՈՒՍ-ՀԱՅԵՐԵՆ ԲԱՌԱՐԱՆ	75 »
14)	ԽՈԼԵՐ, վուլուկ, երկրորդ տպագրութիւն	20 »

ԳԻՆՆ Է 20 ԿՈՊ.

Դիմել Թիֆլիսի գրավաճառներին կամ հեղինակին՝ Տիֆլիսъ, Чавчавадзевская ул. домъ Маркарова № 25/а.